U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky, JUDr. Jaroslava Hubáčka, v právní věci navrhovatele: **R. T.**, adresa pro doručování P. O. BOX 1 D2/MD, Příbram 1, v řízení o přezkumu rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 17. 2. 2011, č. j. 43 T 33/2010 – 853,

takto:

I. Podání navrhovatele **se odmítá.**

II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

Navrhovatel v podání ze dne 10. 10. 2011 označeném jako „Zpětné vyrozumění - porušení zákona, přezkum rozsudku dle níže uvedených č. j." uvedl, že není možné vykonat trest, který mu byl uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 17. 2. 2011, č. j. 43 T 33/2010 – 853, neboť tento trest byl zrušen usneseními Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 1. 1. 2010, sp. zn. 8 T 112/2009, resp. ze dne 1. 1. 2010, sp. zn. 8 T 208/2009 a žádal Nejvyšší správní soud, aby vše dostatečně přehodnotil.

Pravomoc soudů jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví je upravena v zákoně č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s."). Podle § 7 s. ř. s. rozhodují krajské soudy ve správním soudnictví mj. o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správním orgánem, o ochraně proti nečinnosti správního orgánu a o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu. Nejvyšší správní soud pak podle § 12 odst. 1 s. ř. s. jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech proti rozsudkům a usnesením krajských soudů ve správních věcech a v některých dalších případech stanovených zákonem. Předmětná věc nespadá do žádné skupiny, o níž by zákon dovoloval Nejvyššímu správnímu soudu rozhodnout.

Nejvyšší správní soud rozhoduje především o kasačních stížnostech proti rozhodnutím krajských soudů. Jen kasační stížnosti proti rozhodnutí těchto orgánů jsou podle § 102 s. ř. s, přípustné. Podle citovaného ustanovení je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví,

jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen "stěžovatel") domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak. Jako soud první instance Nejvyšší správní soud rozhoduje pouze výjimečně v některých agendách, např. volební soudnictví, návrh na zrušení opatření obecné povahy, z nichž ani jedné se návrh navrhovatele zjevně netýká. O kasačních stížnostech, žalobách či jiných opravných či nápravných prostředích proti rozhodnutím trestních soudů Nejvyšší správní soud nerozhoduje.

V dané věci se jedná výhradně o řízení trestní, které je vedeno podle zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu. Rozhodování Policie ČR nebo státního zastupitelství v pozici orgánů činných v trestním řízení nespadá podle judikatury Nejvyššího správního soudu do správního soudnictví (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. Na 579/2003 – 10, ze dne 27. 10. 2005, č. j. 6 As 58/2004 – 45, publ. pod č. 1407/2007 Sb. NSS, ze dne 28. 4. 2005, č. j. 2 Aps 2/2004 – 69, publ. pod č. 623/2005 Sb. NSS, a ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 28/2008 – 29; všechna rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz). Tím spíše do pravomoci správního soudnictví nemůže spadat přezkum rozsudků soudů vydaných v trestních věcech, již jen proto, že pro něj existuje samostatný systém opravných prostředků v rámci trestního soudnictví. Není tedy možné, aby Nejvyšší správní soud, který je součástí a vrcholem soustavy správního soudnictví, přezkoumal rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 17. 2. 2011, sp. zn. 43 T 33/2010 – 853, jak požaduje navrhovatel.

Je tedy zřejmé, že o podání navrhovatele nemůže Nejvyšší správní soud rozhodnout, neboť podání tohoto typu není k Nejvyššímu správnímu soudu přípustné.

Z výše uvedeného důvodu tedy Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podání navrhovatele je třeba odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako podání, které k Nejvyššímu správnímu soudu nelze přípustně učinit.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle níž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. října 2011

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu